Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 148 (1398) ♦ Субота, 10 серпня 1996 року ♦ Ціна договірна

ДВОЄ ІМЕНИННИКІВ ЗУСТРІЛИСЯ В МОСКВІ

Своє 58-річчя Президент України Леонід Кучма відзначив учора в Москві, куди він прибув для участі в інавгурації Президента Росії Бориса Єльцина. Мабуть, за одним святковим столом можна швидше розв'язати наболілі проблеми і як подарунок зробити один одному деякі поступки в спірних питаннях. А сьогодні президентам доведеться вирішити долю Чорноморського флоту. Від того, якої угоди вони дійдуть, багато в чому залежить і доля політичного договору про дружбу та співробітництво.

«Голос України» вітає з днем народження Президента України Леоніда Кучму і зі складанням присяги Президента РФ Бориса Єльцина.

ЗВИТЯЖЦІ — У МАРІЇНСЬКОМУ

«Нагороди і оплески, що їх заслужили українські олімпійці в Атланті, були одночасно утвердженням України в свідомості людей багатьох країн», — сказав Президент України Леонід Кучма під час прийому учасників XXVI літніх Олімпійських ігор, який відбувся 8 серпня в Маріїнському палаці.

(Закінчення на 2-й стор.).

Хто бачить світ добрим

Є люди професіонального оптимізму. Це будівельники.

Завтра у них свято

Яке свято, коли в багато разів скоротилися обсяги будівельних робіт? Терпляче очікування семи трильйонів карбованців від держави і сорока трильйонів — від замовників небюджетної сфери виробництва затяглося. Але будівельники, попри всі труднощі останніх років, змогли зберегти і кадровий, і виробничий потенціал. Працюють швидко, якісно. Таку працю гріх не оплачувати. Проте виривати своє під натиском страйку не в їхньому характері. Бо вони перш за все творці і вірять — усе ще зміниться. А ознаки цього вже є. В червні на комбінаті «Криворіжсталь» було введено в дію після реконструкції дротяний стан 250-1 потужністю 1 млн. 200 тис. тонн дроту на рік. Працівники корпорації «Укрбуд» виконали завдання достроково, за 18 місяців, замість нормативних 24, за умов безупинного виробництва.

Завдяки оперативності будівельників, дасть Бог, невдовзі будемо з гривнею. Йде обкатка обладнання на новій фабриці банкнотного паперу в Малині (Житомирська область).

За сім місяців поточного року здано 4 середні школи на 3 290 місць, ряд інших об'єктів соціальної сфери, серед яких особливо важливий — діагностичний радіологічний центр у Чернігові, де встановлено найсучасніше медичне обладнання.

У привітанні на адресу всіх українських будівельників Прем'єр-міністр Павло Лазаренко зазначив: «Ваша професія дещо символічна. Ми будуємо нову державу і успіх прямо залежить від самовідданості та старанності людей праці».

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

У комітетах Верховної Ради України

ЯКЩО ПОКАЗУВАТИ, ТО ПОВНІСТЮ

За повне висвітлення діяльності українського парламенту протягом шостої сесії по радіо і всебічний показ по телебаченню висловився Комітет законодавчого забезпечення свободи слова та засобів масової інформації на недавньому засіданні, яке провів його голова Віктор Понеділко. Проект постанови саме такого змісту прононуватиметься на розгляд народних депутатів у перший день вересневого сесійного засідання.

Комітет наполягатиме також на більш широкій участі народних обранців у спеціальних програмах на телебаченні і радіомовленні, присвячених роботі законодавчого органу держави.

На найближчі засідання Верховної Ради комітет підготував розгляд концепції розвитку телерадіоінформаційного простору України, проекти законів про Національну раду з питань телебачення і радіомовлення України, про державну підтримку друкованих засобів масової інформації, про правовий захист журналістів та ін.

УКРАЇНА — КИТАЙ: ОБМІН ДОСВІДОМ РЕФОРМ

Широке коло питань економічного співробітництва між Україною і КНР було обговорено на зустрічі віце-прем'єр-міністра Анатолія Кінаха з послом цієї країни Пань Чжанміном.

Посол КНР, зокрема, повідомив, що виходячи з великого значення, яке надають в Китаї розвиткові відносин з Україною, до Києва незабаром прибуде урядова делегація на чолі з членом Держради КНР головою Держкомітету з економічних реформ Лі Теїном. У програмі візиту — «круглий стіл» в Міністерстві економіки, зустрічі з підприємцями, ознайомлення з діяльністю Фондової біржі, відвідання авіабудівного та суднобудівного заводів.

Як голова української частини спільної міжурядової українсько-китайської комісії з торговельно-економічного співробітництва, Анатолій Кінах вніс пропозиції щодо порядку денного чергового засідання цієї комісії.

Урожай-96

Фініш не за горами

Як повідомили в Міністерстві сільського господарства та продовольства, в Україні ранніх зернових та зернобобових скошено з більш як 80 відсотків наявних площ. Середня врожайність — 21,3 центнера зернових з гектара. Погектарний збір зерна в південних регіонах, які вже віджнивувались, — 17—20 центнерів. Більші «дивіденди» дають поля центральних регіонів. У Київській, Черкаській, Полтавській областях збирають по 25—28 центнерів збіжжя з гектара.

Борги віддадуть у серпні?

Кабінет міністрів України доручив міністерствам, відомствам та місцевим органам влади забезпечити в серпні скорочення до місячного розміру заборгованості щодо зарплати та соціальних виплат.

У прийнятій Кабміном постанові визнається «вкрай незадовільною» робота глав Луганської, Рівненської, Чернівецької, Черкаської, Харківської, Львівської та Івано-Франківської облдержадміністрацій, а також уряду Криму та Київської міської держадміністрації щодо виконання указу Президента України про невідкладні заходи зі своєчасної виплати зарплат, стипендій та інших соціальних виплат.

Кабінет міністрів доручив щоденно контролювати своєчасність проведення підприємствами розрахунків з бюджетом. Нацбанкові України рекомендовано встановити жорсткий контроль за виконанням комерційними банками черговості платежів, звернувши особливу увагу на своєчасність перерахування податків та інших обов'язкових відрахувань до бюджетів усіх рівнів та Пенсійного фонду.

Звичайно, обіцянка уряду розрахуватися з боргами —добра справа. Але чи знайдуться в дірявому держбюджеті кошти?

У номер

Уряд посилює контроль за використанням енергії

Постановою Кабінету міністрів визначено заходи щодо посилення контролю за режимами споживання електричної і теплової енергії.

Цим рішенням, зокрема, затверджено положення про державний нагляд за режимами споживання електричної і теплової енергії, яке є обов'язковим для її постачальників і споживачів незалежно від форм власності та видів діяльності. Здійснюватиме цей контроль державна інспекція з нагляду за режимами споживання електричної і теплової енергії, яка створюється Міненерго.

Постановою уряду доручено Міненерго забезпечити систематичний контроль використання електричної і теплової енергії у промисловості, комунально-побутовому секторі, сільському господарстві і населенням безпосередньо за показаннями лічильників. Для цього в державних енергопостачальних компаніях негайно мають бути створені комерційно-збутові підрозділи. Міненерго разом з Держкоматомом у двотижневий термін повинні впровадити механізм взаєморозрахунків за відпущену енергію безпосередньо між генеруючими компаніями, АЕС і енергопостачальниками з реєстрацією розрахункових операцій через Національний диспетчерський центр Міненерго.

Уряд попередив глав місцевих держадміністрацій про їх відповідальність за своєчасну оплату енергії, спожитої організаціями і установами, які фінансуються з місцевих бюджетів.

Прес-служба Кабінету міністрів України.

ПРИЗНАЧЕННЯ

Президент України видав укази про кадрові призначення. Міністром освіти України призначено Михайла Згуровського; праці — Миколу Білоблоцького; статистики — Олександра Осауленка; зв'язку — Дмитра Худолія; головою Державного комітету у справах захисту прав споживачів — Станіслава Сивоконя; головою Державного комітету нафтової, газової і нафтопереробної промисловості —Богдана Бабія; начальником Головного управління з питань радіочастот при Кабінеті міністрів —Івана Михальчука; головою Експертно-технічного комітету при Кабінеті міністрів — Віктора Ващиліна.

Президент призначив Олександра Омельченка главою Київської міської держадміністрації; Юрія Карасика —главою Херсонської обласної держадміністрації; Миколу Круглова — главою Миколаївської обласної держадміністрації; Геннадія Фоменка — главою Луганської обласної держадміністрації; Миколу Деркача — главою Дніпропетровської обласної держадміністрації; Олега Дьоміна — главою Харківської обласної держадміністрації.

ЗВИТЯЖЦІ — У МАРІЇНСЬКОМУ

(Початок на 1-й стор.).

Українські спортсмени, вперше беручи участь у найбільшій спортивній події чотириліття, досягли вражаючих результатів: вони завоювали 23 медалі, з них 9 золотих, 2 срібних і 12 бронзових. Стався рідкісний в історії олімпіад випадок: країна-дебютант зайняла дев'яте місце в неофіційному рейтингу серед майже двохсот команд, випередивши багато сильних у спортивному відношенні держав.

Поздоровляючи чемпіонів і призерів, тренерів, а також тих, хто, як зауважив Президент, «був за півкроку від вершини Олімпу», Леонід Кучма сказав, що вся Україна з хвилюванням спостерігала за подіями в далекій Атланті, раділа перемогам і співчувала невдачам. Десятки людей розповідали мені, продовжував Президент, що вони плакали разом з нашою гімнасткою Лілією Подкопаєвою, коли після її блискучого виступу в залі прозвучав Гімн України і піднявся Державний прапор.

Ті, хто приніс славу своїй країні напередодні її головного свята — 5-ї річниці незалежності, були відзначені державними нагородами. Група спортсменів, тренерів, спортивних працівників нагороджена «Хрестом за мужність» і «Почесною відзнакою Президента України». Ряд спеціалістів одержали звання «Заслужений працівник фізичної культури і спорту України».

У зустрічі також взяли участь Прем'єр-міністр України Павло Лазаренко, віце-прем'єр-міністр Іван Курас, міністр Кабінету міністрів, голова оргкомітету з підготовки українських спортсменів до літньої Олімпіади Валерій Пустовойтенко, президент Національного олімпійського комітету України Валерій Борзов, керівники ряду міністерств і відомств.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Постанова Центральної виборчої комісії по виборах народних депутатів України
№ 271 Київ 9 серпня 1996 р.

Про призначення на 17 листопада 1996 року виборів народних депутатів України замість вибулих у Морському виборчому окрузі № 307 (Одеська область) та Жовтневому виборчому окрузі № 368 (Харківська область), де вибори проводились, відповідно, 21 липня та 4 серпня 1996 року і були визнані такими, що не відбулися.

У зв'язку з тим, що вибори народних депутатів України замість вибулих, які проводились у Морському виборчому окрузі № 307 (Одеська область) та Жовтневому виборчому окрузі №. 368 (Харківська область) 21 липня і 4 серпня 1996 року, були визнані такими, що не відбулися, Центральна виборча комісія по виборах народних депутатів України відповідно до статей 14, 48, 49 Закону України «Про вибори народних депутатів України» **постановляє:**

1. Призначити вибори народних депутатів України замість вибулих у Морському виборчому окрузі № 307 (Одеська область) та Жовтневому виборчому окрузі № 368 (Харківська область) на неділю, 17 листопада 1996 року.
2. Цю постанову опублікувати в газеті «Голос України», відповідних обласних, міських і районних газетах та оголосити в інших засобах масової інформації.

Голова Центральної виборчої комісії І. ЄМЕЦЬ.
Секретар Центральної виборчої комісії І. ЦЕЛУЙКО.

Міністерство охорони здоров'я попереджує. Кабінет міністрів посилює

Як відомо, паління шкодить здоров'ю. Та нехтуючи всіма застереженнями Міністерства охорони здоров'я, більша частина населення палить. Коли купують пачку сигарет, то цікавляться лише її ціною, не замислюючись, які перипетії переживає нині український тютюновий бізнес у дуеті з алкогольним. Впроваджується нова система сплати акцизного збору — акцизні марки на вітчизняні алкогольні напої та тютюнові вироби.

А їх, як специфічну продукцію, своєрідно виділено з низки підакцизних товарів. І не лише через їхню специфіку, а й тому, що, як відзначив голова Комітету ВР з питань фінансів і банківської діяльності Віктор Суслов, ці товари є великим джерелом поповнення держбюджету.

Тож, 15 вересня 1995 року постановою Верховної Ради прийнято Закон України «Про акцизний збір на алкогольні напої та на тютюнові вироби». Згідно з законом, марки акцизного збору на імпортовані алкогольні та тютюнові вироби було впроваджено з 1 січня 1996 року, а на товари вітчизняного виробництва планували впровадити з 1 січня 1997 року.

На цьому законотворчий етап було завершено, але питання, не закрите: думки ВР і КМУ в багатьох моментах розійшлися. ВР, в особі Віктора Суслова, вважає, що впровадження марок акцизного збору має бути ретельно продумано, а механізм їх впровадження до дрібниць відрегульовано. А бажання КМУ — якнайшвидше і якнайбагатше поповнити бюджет і розв'язати проблему його дефіциту.

Прагнучи прискорити вихід із бюджетної кризи, КМУ подає на розгляд проект постанови про зміну терміну впровадження внутрішнього акцизного збору, ґрунтуючись на неперевірених даних, що дострокове впровадження акцизних марок дозволить поповнити бюджет уже найближчим часом на 450 трлн. крб.

У середині липня цього року постановою ВР було змінено терміни впровадження акцизного збору на алкогольні напої міцністю більш як 25 градусів — з 1 вересня 1996 року.

Як сказав Віктор Суслов, за іншого розв'язання даного питання могло б здатися, що ВР стає на перешкоді поповненню бюджету і керується насамперед політичними мотивами, і ВР пішла на поступки.

Ці поступки було узгоджено і з директорами заводів-виробників, які підтвердили, що впровадження акцизних марок на горілку, коньяк тощо здійсненне.

Складніша справа з тютюновими виробами. Шануючи й поважаючи закон, виробники вітчизняних сигарет готові були морально й фізично до впровадження з 1 січня 1997 року марок акцизного збору на вироблюваний ними товар. Однак нині КМУ має намір внести на засідання своєї президії розгляд проекту постанови «Про заходи щодо впровадження марок акцизного збору на тютюнові вироби вітчизняного виробництва», відповідно до якого марки акцизу на тютюнові вироби можуть бути впроваджені з 1 жовтня.

Як відзначив Віктор Суслов, насамперед постанова не відповідає закону. Та й впровадження марок акцизу особливих відрахувань до бюджету не дасть, бо тютюнові фабрики платили акцизний збір, платять і платитимуть. А впровадження акцизних марок у встановлений КМУ нереально прискорений термін може негативно вплинути на виробництво вітчизняних сигарет, аж до зупинки українських тютюнових фабрик.

Річ у тім, що вітчизняні тютюнові фабрики до жовтня не встигнуть налагодити технологічний процес наклеювання акцизних марок на свої вироби.

Всі пам'ятають впровадження таких марок на імпортні тютюнові вироби. Навіть незважаючи на те, що їх виробники одержали достатній запас часу для підготовки і постановою ВР було передбачено чіткий поетапний механізм впровадження акцизних марок, курці все одно відчули на початку цього року дефіцит імпортних сигарет.

На жаль, механізм впровадження марок на вітчизняний товар поки взагалі не відпрацьовано. Наприклад, у проекті постанови передбачено, що після інвентаризації, котра має завершитися до 24 вересня, на наявні на підприємствах залишки видаватимуть відповідну кількість акцизних марок. Однак в уряді не врахували, що для того, щоб з 1 жовтня залишки вітчизняних сигарет одержали акцизні марки, у виробництво слід впровадити новий процес —перепакування. А коли вітчизняні фабрики не виконають цієї вимоги до зазначеного терміну (а вони не встигнуть цього зробити просто фізично), їхню продукцію конфіскують.

На думку В. Суслова, зважаючи на неузгодженість проекту постанови КМУ і закону України, конфіскація товару після 1 жовтня може бути опротестована виробником-реалізатором у суді, бо закон України ніхто не скасовував, а згідно з законом термін впровадження марок акцизного збору на тютюнові вироби — 1 січня 1997 року.

Однак цих крайнощів можна уникнути, продумавши до дрібниць поетапний механізм впровадження акцизних марок на вітчизняні тютюнові вироби. Добре, що до 1 січня час ще є.

Елла СОЛОВЙОВА, інформаційне агентство УНІАН.

Людмила ФІСЮН, «Голос України»

Поки грім не вдарить?..

У боротьбі з тероризмом, на жаль, окрім іншого, простежується ще одна неприємна тенденція: слова злочинців не розходяться з ділом... Наприклад, пообіцяли за кілька тижнів ще до початку Олімпіади в Атланті, що організують теракти, і як не старалися правоохоронці їм запобігти, проте вибух прогримів.

Владі ж, яка бореться з терористами і повинна захищати від небезпеки нас з вами, — навпаки, ще часто-густо властива непослідовність: обіцяє багато, робить мало. А боротьба з тероризмом перших осіб країн «сімки» та Росії, на жаль, дещо нагадує... радянські першотравневі демонстрації, коли «пролетарі всіх країн світу» єднаються переважно тільки під святковими транспарантами. Бо після міжнародних антитерористичних конференцій чомусь у світі зла не меншає. Спочатку чекали відчутного удару по терористах після весняного форуму в Єгипті, тепер чекатимемо після літнього у Франції...

Україна — також не виняток. Якщо донедавна досить прохолодне ставлення до проблеми боротьби з тероризмом можна було виправдати відносним політичним затишшям у країні, то після спроби замаху на Прем'єр-міністра Павла Лазаренка ніхто не може залишатися спокійним за своє життя.

Особливо врахувавши той факт, що, так би мовити, національна ознака українського тероризму —стихійність. Адже в інших державах тероризм має під собою політичні мотиви. І про всі акти їх автори чи виконавці заздалегідь сповіщають представників влади, правоохоронців або пресу. А потім та чи інша організація бере на себе відповідальність за скоєне. Проте вищезгаданий випадок у Києві (як, до речі, і попередні факти розправи в Криму з тамтешніми політичними лідерами) — ніби грім серед ясного неба. Й досі можемо лише здогадуватися про мотиви та винуватців...

Однак складається враження, що навіть теракт проти прем'єра не дуже налякав правоохоронців. Майже півроку ведуться розмови про створення в Україні дієвого антитерористичного центру. Але конкретного рішення ще не прийнято. Законодавче гальмується, бо відпочивають народні депутати, а виконавче — бо ще нічого виконувати?..

Але поспішати треба. Адже попереду чимало кардинальних економічних і політичних реформаторських кроків, які доведеться здійснити Президентові та уряду і які, мабуть, не всім сподобаються...

І ще одне. Варто пам'ятати: тероризм — це міжнародне зло, яке можна здолати тільки спільними зусиллями. Тому Україні не варто чекати, поки з ним впорається «сімка» чи «вісімка» та поки повернуться до сесійного залу народні депутати. Уже сьогодні потрібні негайні рішучі кроки. Щоб громадяни повірили: про безпеку кожного дбає держава.

На заробітки до Німеччини

Їдуть тисячі українців. Щоб стати там... нелегалами

***ІНОЗЕМЦЯМ**, якщо вони не є громадянами країн, що входять до Європейського Союзу, одержати офіційний дозвіл працювати у Федеративній Республіці Німеччина практично неможливо. Відомі й каральні санкції, які тут застосовують не тільки до робітників-нелегалів, а й до підприємців чи фірм, які приймають їх на роботу. І все ж тисячі наших земляків правдами й неправдами дістаються цієї країни й, кажуть, там непогано заробляють...*

Під час недавнього відрядження до ФРН в одній з газет трапилася мені цікава статистика: усю «чорну» роботу в цій країні виконують іноземці. І пальму першості утримують приїжджі з Туреччини, за ними —вихідці з колишньої Югославії. А за ними мало не найчисленніша група — наші, колишні радянські люди: миють, чистять, підмітають, прибирають вулиці, громадські вбиральні. І, треба сказати, роблять це значно краще, ніж удома.

Це недавно тривогу здійняв один з депутатів бундестагу: на будовах Берліна трудяться більш як 100 тисяч нелегальних робітників, в той час як лише в цьому місті налічується 32 тисячі безробітних його мешканців. А всього в Німеччині не мають роботи 3,6 мільйона її громадян.

А тим часом біля посольства Німеччини в Україні будь-якої пори року — багатолюдна черга бажаючих одержати в'їзну візу до цієї країни. Хтось відправляється у відрядження, хтось — у туристичні мандрівки чи на стажування, а чимало — на тривале (від двох до шести місяців) гостювання. І якщо з документами все гаразд, то обидві сторони вдають, що нічого надзвичайного тут і немає: хто запрошує, беруть на себе зобов'язання півроку утримувати українського гостя, а той не бачить нічого такого в тому, що всіх шість місяців сидітиме на шиї в майже незнайомих людей.

А насправді, як неважко здогадатися, все далеко простіше. Варто лише погортати газети, які друкують оголошення про прийняття на роботу, і ви знайдете фірми, що пропонують працю за кордоном, у тому числі й у Німеччині. Звичайно, праця — нелегальна. Мені розповідали, що, незважаючи на солідні посередницькі, які треба сплатити фірмі, ніхто не скаржиться на надто малий заробіток.

Як же це може бути, щоб у країні, де кілька мільйонів безробітних, робота знаходилася для сотень тисяч нелегальних працівників? Відповідь гірка: приховане безробіття жене наших людей в усі краї, де можна заробити. Вони погоджуються на яку завгодно роботу — тільки б платили. І коли громадянин Німеччини не погодиться працювати менш як за 30 — 40 марок за годину, то наші ладні й за половину. Причому їхня праця не має жодних гарантій, а робочий день триває стільки, скільки хто здужає.

Бізнес цей і в Німеччині, і в Україні добре налагоджений, бо самостійно одержати гостьову візу, а потім влаштуватися на роботу майже неможливо. Тому поки політики й уряди лише починають замислюватися над проблемою, «народна дипломатія» спрацювала блискавично: чорний ринок робочої сили вже створено.

Готуючи цю кореспонденцію, я зустрічалася з консулом Німеччини в Україні паном Олівером Шнакенбергом, який хоч і працює у Києві всього кілька тижнів, однак проблему, відчувається, вивчив. Він розповів, що закон передбачає суворе покарання для тих підприємців, які беруть на роботу робітників-нелегалів. Мало того, що така фірма, у разі виявлення на її об'єктах робітників, які не мають дозволу на роботу, карається штрафом (може сягати 100 тисяч марок), то вона втрачає ще й право брати участь у державних тендерах. І це ще не все: власникові такої фірми загрожує тюремне ув'язнення строком до трьох років.

Торік проти таких підприємств було порушено понад 511 тисяч кримінальних справ.

Нічого доброго не чекає й нелегала: його депортують з країни. Дякувати Богові, хоч не до тюрми.

А може, урядам обох країн вигідно «не помічати» цієї проблеми: Німеччина має майже безплатну робочу силу, а Україна, хай через пень-колоду, а позбувається зубного болю — працевлаштування?

Пан Шнакенберг категорично заперечує:

— Не можу з вами погодитися. Насамперед тому, що нелегали (і не тільки з України) мало того, що витісняють з ринку робочої сили наших робітників, то вони живуть в антисоціальних умовах, що суперечить принципам нашої соціальної держави. Крім того, Німеччина та Україна торік підписали міжурядову угоду про співробітництво в галузі боротьби з організованою злочинністю, правда, її ще не ратифікували парламенти. Там є також розділ, де йде мова про запобігання проникненню нелегальних робітників в обидві країни.

І все ж таки, незважаючи на угоди й запобігання, наші люди вигїжджають на нелегальні роботи, у чому їм можна тільки поспівчувати і легко уявити, як та копійка, чи то пак кожен пфеніг, їм дістаються. З другого боку, а що залишається робити, коли, якщо правдива українська статистика, 60 відсотків виробництва зупинено, а ще недавній «гегемон» змушений іти в багатомісячні відпустки за власний кошт?

Але чи така вже й нерозв'язувана ця проблема? Скажімо, щодо Польщі й Угорщини, її немає, бо їхні громадяни можуть протягом трьох місяців перебувати в Німеччині без візи і працювати. Німецькі фермери у такий спосіб розв'язують проблему сезонних робіт у полі —закладання і збирання врожаю. Щоправда, вони не роблять відрахувань до пенсійного фонду, але сплачують медичне страхування, забезпечують платню, відповідну виконаній роботі.

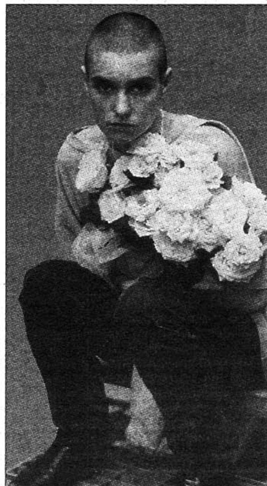
Безумовно, щоб Україна і Німеччина були рівноправними партнерами, нам треба ще багато чого досягнути. Але ж відносини обох країн розвиваються по висхідній, сторони прагнуть знайти точки дотику інтересів. Крім того, ФРН надає Україні чи не найвагомішу гуманітарну допомогу. І чомусь ніхто не замислюється над тим, що багато корисніше у руку того, хто потребує, покласти не гамбургер, а вудочку. Ми такі, що зуміємо нею скористатися.

Восени Київ чекає на федерального канцлера Гельмута Коля, який неодмінно відвідає посольство ФРН в Україні. Можна й не сумніватися, що цього дня прийому громадян не буде. Бо німці вдома таких черг ніде не бачили (для довідки: посольство ФРН видає щороку 105 тисяч віз. А скільком громадянам відмовляє?)

То, може, нехай і наші, і їхні політики хоча б трохи напружать свою волю і спробують розв'язати (але не розрубати!) цей гордіїв вузол?

Валентина ПИСАНСЬКА.

На знімках: Президент України Леонід Кучма і федеральний канцлер Гельмут Коль; черга за візами біля посольства Німеччини в Україні.

Непередбачувана Шінейд

Ірландська співачка Шінейд О'Коннор уславилася своєю непередбачуваністю. Її вчинки можуть посперечатися за скандальністю з вибриками Мадонни, котра зажила прізвиська «матері мистецтва маніпулювання мас-медіа».

То Шінейд поголиться наголо і у такому вигляді з'являється на церемонії нагородження «Греммі», то шматує перед телекамерами фотографію папи римського і проголошує: «Ісус Христос був одружений і мав дітей. Його зрадницьки вбила Римська імперія. Тому його дружина й діти після його смерті змушені були перебратися до Франції, де й продовжилася генетична лінія Христа. А Римська католицька церква зрадила Христа». Такого роду заяви, як правило, супроводжуються гучними скандалами.

Папа римський неодноразово погрожував співачці страшними небесними карами, та їй усе байдужісінько.

«Людям треба, каже вона, дозволити висловлювати все, що вони хочуть. Для того, щоб вони могли виявити свою самобутність і вирішили, чого вони хочуть, а чого ні, що їм потрібне, а що ні...»

Нещодавно можна було побачити, як Шінейд у подертій одежі сиділа на паперті з жебраками. Вона збирала гроші для підтримання Ірландської республіканської армії. Що, цікаво, вигадає вона наступного разу?

Більше, ніж убивством, не здивуєш

***УБИВЦЯ** прем'єр-міністра Ізраїлю Іцхака Рабина нагадав про себе новими витівками. Але цього разу — вже не загрозливими для політиків.*

У березні Ігала Аміра, студента юридичного факультету релігійного університету Бар-Ілан, за вбивство ізраїльського прем'єра було засуджено на довічне ув'язнення, а на додаток він отримав ще шість років тюрми за поранення охоронця. Не погодившись із рішенням суду, Ігал Амір подав апеляцію. І от днями оголошено, що вирок убивці скасовано не буде.

Двадцятитирічний студент на знак протесту розпочав голодівку і навідріз відмовився бути присутнім на судовому засіданні.

І це, схоже, не здивувало ізраїльські власті. Ігал Амір досі не визнає своєї провини, стверджуючи, що не хотів убивати Іцхака Рабина, а думав лише поранити його. Але чому для «поранення» він скористався розривними кулями?

Отже, коники Аміра не налякали нікого. І, мабуть, жодний ізраїльтянин не відчув до вбивці ані найменшого жалю. На Святій землі й досі оплакують Іцхака Рабина...

У номер

● *Львів*

Навперейми зі зливою: хто кого?

Зевс-громовержець утнув лихий жарт із мешканцями Сколівського району. Дивовижна злива тривала менше години, але цього вистачило, щоб вода в річці Опір піднялася на 2—2,5 метра. У чотирьох селах, як повідомив штаб цивільної оборони, підтоплено 75 будинків, пошкоджено автомобільні шляхи. Вода змила урожай з грядок у селі Опорець, стихія понищила вулики, є випадки загибелі худоби.

На цьому пригоди на річці Опір не закінчилися. Неподалік сталася катастрофа на залізниці: зійшло з рейок вісім цистерн із мазутом. На щастя, пальне не розлилося. Вивчити причини аварії належить компетентним органам.

● *Одеса*

«Зелена хвиля» на березі Чорного моря

Міжнародний книжковий ярмарок «Зелена хвиля-96» відкрито в концертно-виставочному комплексі Одеського морського порту. Десятки видавництв України, Росії, Білорусі, Польщі, Німеччини, Італії, Ізраїлю, країн Балтії представили найрізноманітнішу художню, дитячу, духовну, технічну, методичну та іншу літературу. Є також широкий вибір канцтоварів вітчизняних і зарубіжних фірм. До слова, багато що тут можна придбати без торгових надбавок, за ціною виробника. В рамках ярмарку планowано влаштувати в суботу велике дитяче свято «Книжкові іменини».

● *Херсон*

Під рідним прапором лише новачки?

Уперше за останні чотири роки вдалося працевлаштувати всіх випускників Херсонського мореходного училища імені Лейтенанта Шмідта. Майже половина з них отримала направлення у Чорноморське пароплавство, кілька чоловік — у Дунайське й Азовське, решта працюватиме в Херсонському та Скадовському морських портах, на річковому флоті.

Як вважають фахівці, поява вільних робочих місць не означає поліпшення справ у вітчизняному судноплавстві. Екіпажі багатьох суден поріділи, оскільки досвідчені моряки знаходять собі роботу на кораблях під іноземними прапорами.

Юліана ШЕВЧУК, «Голос України»

На роботу плавом?

Потоп тижня

***З**РАНКУ 7 серпня у Києві було підтоплено станцію метро «Героїв Дніпра». Винуватцями стали сильна злива, яка розбушувалася вночі, і все та ж халатність.*

Протягом дня станцію закривали тричі, загалом на 6 годин 16 хвилин. Поїзди рухалися до станції «Мінська». У відкачуванні води, за повідомленням Штабу цивільної оборони, було задіяно 100 чоловік і 11 одиниць техніки.

В управлінні Київського метрополітену повідомили, що основна причина того, що сталося, вельми прозаїчна. Коло станції розмістився постійно діючий стихійний ринок, щодня примножуючи «поклади» сміття, яке ніхто не квапиться прибирати. А під час дощу гігантські потоки змивають усе це «багатство», і воно забиває дренажні системи. Вода не стікає у каналізацію і потрапляє до шахти метро.

Такий випадок уже був нинішньою весною. Тоді у ході протипаводкових заходів шляхово-експлуатаційна дільниця Мінського району виконала ряд робіт, і загроза минула. Втім, як виявилося, ненадовго.

Нині силами працівників метро та пожежників станцію від води очищено. Керівництво метрополітену звернулося з черговим листом до об'єднання «Київміськгідрошляхміст» з вимогою вжити радикальні заходи і покрити метрополітенові збитки. Однак складається враження, що сьогодні нам легше винайти поїзд на повітряній подушці, ніж прибрати сміття.

Футбол

Кубок кубків. Попередній етап. **Садам (Естонія, Таллінн)—Нива (Україна, Вінниця).** 2:1. 1:0 Крилов, 25, з пенальті, 2:0 Віікмяе, 74, 2:1 Романчук, 77.

Крилову підрізали крила

«Справа» тижня

***О**ДИН з лідерів Донецького страйккому Михайло Крилов минулого четверга був затриманий міліцією у Харкові. Про це агентству «Інтерфакс-Україна» повідомили в понеділок у Незалежній профспілці гірників України (НПГ).*

За словами співрозмовника «ІФ- Україна», М. Крилов був затриманий разом з трьома іншими членами страйккому на шляху з Москви у Донецьк. Раніше він виступив у Москві на прес-конференції, заявивши про намір подати в суд на прем'єр-міністра Павла Лазаренка, який звинуватив членів страйккому в тому, що їхня діяльність фінансувалась з-за кордону. Однак після цієї прес-конференції прем'єр-міністр України в інтерв'ю журналістам ще раз заявив, що страйк «фінансувався з сусідніх країн».

Інформацію про його затримання в НПГ передали колеги М. Крилова, які мали намір зустріти його в Харкові, для чого вони приїхали туди з Донецька на автомашині.

Затриманий лідер шахтарів, за інформацією страйккому, поки що перебуває в Харкові. В НПГ, однак не виключають, що він може бути етапований до Києва.

Проти М. Крилова, який є одним з лідерів шахтарського страйку початку липня, порушено кримінальну справу за фактом блокування залізничних шляхів. У ході страйку протягом близько двох тижнів на декілька годин шахтарі перекривали автомобільні та залізничні магістралі, що проходять через Донецьк.

Співрозмовник «ІФ-Україна» повідомив також, що кримінальні справи за статтями 187-3 і 217 КК України порушено ще проти семи активістів страйку. Однак, за його словами, запобіжний захід у вигляді затримання проти них не застосовувався.

***

Донецький арбітражний суд, що розглядає позов прокурора Донецька про примусовий розпуск страйккому, звернувся до представників позивача з пропозицією доставити до залу заарештованого лідера страйккому Михайла Крилова.

Як передає кореспондент агентства «Інтерфакс-Україна», суд тим самим задовольнив клопотання сторони відповідача, висловлене на засіданні в четвер. На суді оголошено перерву до понеділка.

Прокуратура Донецька раніше надіслала подання до суду про примусовий розпуск страйккому, звинувативши його в організації блокування залізничних та автошляхів під час шахтарських страйків в липні цього року.

Суд проходив у приміщенні Донецької облвдміністрації, перед будинком близько 30 пікетників тримали плакати на захист членів робітничого комітету. Організаторами акції, як повідомили її учасники, був Громадянський конгрес України, а допомагали йому представники соціалістичної і комуністичної партій.

У залі було заслухано аргументи позивачів. Відповідачі, яких представляють правники асоціації шахтарських колективів Донецької області, заявили клопотання про припинення справи, бо, на їхню думку, до компетенції арбітражного суду не входить розгляд справ про розпуск громадських організацій.

Суд ніякого рішення про клопотання не прийняв, після чого правник, який представляв інтереси страйккому, покинув зал.

Ударимо по корупції та мафії програмою. Цільовою і комплексною...

«Боротьба» тижня

***П**РЕЗИДІЯ Кабінету міністрів України розгляне 10 серпня «у другому читанні» проект Комплексної цільової програми боротьби із злочинністю на 1996—2000 роки. За словами голови Координаційного комітету з питань боротьби з корупцією і організованою злочинністю Олега Литвака, програма готується згідно з указом Президента «Про додаткові заходи щодо зміцнення законності і правопорядку в Україні». Президія Кабміну на засіданні 5 серпня ухвалила проект програми у цілому.*

О. Литвак повідомив, що програму буде опубліковано на наступному тижні. Документ, на його думку, має стати основою для наведення порядку у всьому суспільстві.

Він повідомив, що нині спільно з правоохоронними органами і міністерствами економіки, фінансів і податковою інспекцією розробляється також програма, спрямована на легалізацію капіталів тіньової економіки.

За словами О. Литвака, найближчим часом вийде указ Президента про зміну чисельності і функційних зобов'язань членів Координаційного комітету у боротьбі з корупцією і організованою злочинністю при Президенті.

Голова Координаційного комітету впевнений, що такі органи необхідні лише на обласному рівні, в районах вони не потрібні.

Очолювати координаційні комітети в областях повинні не голови адміністрацій, а спеціалісти з правоохоронних органів.

На першому місці у роботі комітетів має бути профілактика організованої злочинності, наголосив він, зазначивши, що «наше завдання не підміняти правоохоронні органи, а створювати умови для їх роботи».

Водночас, за його словами, «у справі боротьби із злочинністю проти особистості зроблено великий крок вперед». Так, за 1-е півріччя цього року в країні здійснено 302 тисячі таких злочинів, що на 4,5% менше, ніж за аналогічний період минулого року.

Однак, сказав О. Литвак, «практично не сталося змін в області економічних злочинів». Лише за 1-е півріччя скоєно понад 20 тисяч таких правопорушень. На його думку, робітники правоохоронних органів не знайомі з методикою і тактикою боротьби із злочинами в економічній сфері.

Крім того, В. Литвак підкреслив, що «існують дані про велику кількість посадових осіб з апарату управління, які працюють як на державних посадах, так і у різноманітних акціонерних товариствах». «Це, — сказав він, — є так званим «зрощуванням», порушенням закону про корупцію і державну службу».

Говорячи про прийнятий восени минулого року Закон про корупцію, О. Литвак назвав його «мертвонародженим». За його словами, нема статистичних даних про кількість осіб, притягнених до відповідальності за цим законом.

Факт і коментар

Ідемо до нуля?..

У липні 1996 року рівень інфляції в Україні становив 0,1%, повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» в Міністерстві статистики.

Такий же рівень інфляції був зареєстрований у червні. У травні інфляція в Україні становила 0,7%, у квітні — 2,4%, у березні — 3%, у лютому —7,4%, у січні — 9,4%.

Низький рівень липневої інфляції в Україні (0,1%) свідчить про те, в країні «відбувається не лише стабілізація макроекономічних показників, але й відновлюються господарські зв'язки».

Такої думки дотримується заступник міністра економіки Віктор Кальник.

В інтерв'ю агентству «Інтерфакс-Україна» він висловив думку, що за умови одночасного у всіх регіонах країни переходу до нових тарифів на житлово-комунальні послуги для населення рівень інфляції у серпні досягне 6—7%, а у вересні-жовтні знизиться до 1,5% на місяць.

В. Кальник зазначив при цьому, що затримка з переходом на нові тарифи приведе до того, що у серпні інфляція становитиме 4,2%, у вересні — 3%, у жовтні — 2%.

Постановою Кабінету міністрів рівень сплати населенням вартості житлово-комунальних послуг з 30 липня зріс з 60% до 80%.

Інфляція на рівні 0,1% зберігається в Україні другий місяць і є найнижчою за роки незалежності України.

Покупка тижня

Громадяни купують завод

Фонд держмайна України мав намір приватизувати АТ «Васильківський завод холодильників» шляхом продажу його акцій громадянам України за приватизаційні папери.

Як повідомила в інтерв'ю агентству «Інтерфакс-Україна» директор департаменту систем продажу акцій ФДМ Світлана Ледомська, 30 відсотків статутного капіталу заводу буде виставлено на п'ятий спеціалізований аукціон, який пройде з 15 серпня по 15 вересня, за компенсаційні сертифікати; 20,3 відсотки — на двадцятому всеукраїнському сертифікатному аукціоні за приватизаційні майнові сертифікати, який заплановано на вересень.

Наказ про це підписав голова ФДМ 7 серпня.

АТ «Васильківський завод холодильників» є найбільшим у Європі підприємством по виробництву побутових абсорбційних холодильників. Статутний фонд АТ становить 397 674,75 млн. крб. і розділено на 15 906 990 акцій. Номінальна вартість акцій — 25 тис. крб.

6,58 відсотків статутного фонду належить працівникам підприємтв, 43,12 відсотків — громадянам України і трьом фінансовим посередникам з Харкова і Києва, які придбали акції на 9 і 13 сертифікатному аукціоні.

Скандал тижня

Володимир КОРОЛЮК, «Голос України»

Закон сили супроти сили закону

МЕНІ мимоволі довелося стати свідком, як один з тих, хто першим відкрив «стрілянину» в пресі по голові Київради, після прийняття Конституційного договору, радісно потираючи руки, заявив своєму співрозмовникові:

— Ну, тепер ми скинемо Косаківського.

Варто зазначити, що й справді протягом року цією людиною та її соратниками велася цілеспрямована атака на законно обраного голову Київради в багатьох засобах масової інформації, в тому числі у спеціально виданих брошурах.

Щоправда, указ про звільнення Леоніда Косаківського з посади голови міської адміністрації з'явився тоді, коли Конституційний договір спочив у бозі після прийняття Основного Закону нашої держави.

Отут би зупинитися, перевести подих ініціаторам та розробникам наступу на голову Київради, оскільки Конституція передбачає розмежування повноважень і обов'язків глав держадміністрацій і голів рад. Тим паче, що у статті 8 «Перехідних положень» говориться про те, що ради у селах, селищах і містах, а також їхні голови виконують свої обов'язки до березня 1998 року. («ГУ», до речі, оприлюднив з цього приводу і думку Комітету з питань державного будівництва, діяльності рад і самоврядування, бо (і це визнають працівники адміністрації Президента), за відсутності Конституційного суду тлумачити Основний Закон має право тільки Верховна Рада).

Але, але, але... Виявляється, закони (в тому числі Основний) писані лише для нас, простих смертних, а не для можновладців. Отож, так звана сесія Київради обирає з порушеннями закону «тимчасово виконуючого заступника голови ради», а свої функції передає держадміністрації, ігноруючи нещодавно прийняту Конституцію.

Опісля починається ремонт другого поверху на Хрещатику, 36 і виламування дверей у службових приміщеннях голови Київради, протистояння депутатських груп, яке ледве не завершилося мордобоєм.

«Закон є закон». Так називався французький фільм, в якому жандарм-недотепа намагався будь-що піймати свого приятеля-контрабандиста, хоча той і допоміг героєві Фернанделя отримати і громадянство, і посаду. На жаль, цю нехитру формулу ніяк не можуть засвоїти депутати Київради, які чомусь вважають себе демократами. Одна з причин, на мою думку, полягає в тому, що затягнулася їхня «гра в революцію», коли законність підміняється революційною доцільністю. Словом, ніщо не минає безслідно, і синдром більшовизму, характерний для багатьох ультрареволюціонерів, свідчить, що наше суспільство і справді вийшло з комуністичної шинелі.

Однак мені незрозуміло, чому нехтують правом ті можновладці, які диригують діями депутатів-руйнівників. Адже їм добре відома формула стародавніх римлян: «Нехай гине світ, але торжествує право».

Леонід Косаківський на прес-конференції твердо сказав, що ніяких заяв про відставку за власним бажанням не писатиме. Отож він і надалі, хоч як це кому не подобається, залишиться головою Київради. Навіть у тому разі, коли депутати, які протистоять йому, заблокують роботу ради або здадуть свої мандати, бо «Перехідні положення» Основного Закону визначили термін дії голови ради до березня 1998-го і обирали його жителі Києва, а не депутати.

Прикро лише, що протистояння кинуло тінь не тільки на столицю, а й на всю державу, бо, складається враження, дехто хоче поховати новонароджену Конституцію, а разом з нею і намагання збудувати правову демократичну державу.

З другого боку, події довкола Київради і її голови дають підстави думати про те, що виконавча гілка влади не може змиритися з утратою позицій після прийняття Конституції і прагне підім'яти під себе ради, котрі відтепер функціонують як органи місцевого самоврядування. І Київ — пробний камінець, кинутий у воду. А відтак напрошується висновок про можливий виток протистояння виконавців і законодавців. Схоже, «бої київського значення» — прелюдія до жаркої осені.

Сергій ВЛАД, незалежний оглядач

Можливі бюджетні опади у вигляді цукрових буряків

Прогноз тижня

ПРЕЗИДІЯ Кабінету міністрів на початку тижня схвалила в цілому проект концепції державного прогнозування економічного та соціального розвитку України.

Як і очікувалося, проект передбачає ринкову трансформацію вітчизняної економіки на основі більш грунтовного прогнозування показників державного бюджету і основних напрямків грошово-кредитної політики. У Прем'єр-міністра окрема думка: слід підготувати прогноз розвитку країни вже на найближчі два роки. Схоже, категоричність Павла Лазаренка має цілком очевидне підгрунтя — податкову посуху місцевих та консолідованого бюджетів. Це підштовхує не лише його, а й Президента України до більш рішучих кроків у реформуванні податкового законодавства. А оскільки прогнозувати щось певне неможливо без державного планування, то урядовці не заперечували регламентації не лише роботи основних галузей промисловості.

Толерантно до Верховної Ради, покликаної формувати податкове законодавство, орієнтир встановив у своєму указі від 31 липня Президент України — з наступного року розмір податкових вилучень має бути зменшений до 45 відсотків обсягу валового внутрішнього продукту.

Якщо так і станеться, то можна сподіватися на сплеск ділової активності. Вона перебуває в зародковому стані неабиякою мірою через огріхи податкового законодавства. Але чи так станеться? Останні рішення щодо приборкання імпорту шляхом скасування пільг з ПДВ і нагромадження акцизів або методи формування фонду паливно-енергетичного комплексу та Пенсійного фонду змушують у цьому сумніватися. На цьому тижні, наприклад, уряд запропонував підприємствам і організаціям АПК, які мають прострочену заборгованість перед Пенсійним фондом, розраховуватися власною продукцією через управління «Укрдержресурссировина» Мінсільгосппроду. Отже, в разі, якщо виникнуть проблеми з реалізацією, матимемо бюджетні опади у вигляді цукрових буряків. Їх, нагадаю, зібрано буде, за прогнозами, на 6,6 млн. тонн менше, ніж торік. До слова, бурякосіючі господарства торік заполонили внутрішній ринок цукром за демпінговими цінами, що викликало бурхливий протест цукрових заводів, бо так недалеко і до банкрутства.

Тож не виключено, що за превентивними заходами з регулювання в Україні виробництва і реалізації алкоголю та тютюну уряд вживе відповідні заходи і щодо цукру. І Президент України, і уряд, і парламент сьогодні дійшли висновку, що без розв'язання бюджетної кризи не може бути поступу вперед. А долати її можна, тільки реформуючи податкову політику, за стабільної грошової одиниці. Нею може стати гривня. Втім, чому «може»? Повинна.

Малюнок Сергія ФЕДЬКА.

Віталій АБЛІЦОВ, «Голос України»

Українські імена в Гутенберговій галактиці

Книга тижня

ЗАВЕРШЕНО видання чотиритомної хрестоматії літератури та критики XX століття «Українське слово»

Поки що наше існування як нації позначене відсутністю цілісності: значна частина української історії вважається історією наших сусідів; вихідці з України добували й добувають славу чужинцям; досі мало досліджень, що узагальнювали б наші інтелектуальні здобутки й відкривали світові справжнє обличчя нашого народу. Якщо з цих позицій поглянути на хрестоматію «Українське слово», то значення цього видання важко переоцінити. Тим більше, що реалізація задуму стала можливою лише завдяки спільним зусиллям доброчинних організацій світового українства. Отже, виходить, якщо є здорова ідея, то ми здатні об'єднатися.

І добре, що народжений під час видання колектив однодумців не розпадається, а продовжуватиме свою роботу: розпочинається праця над томами, які вмістять твори вітчизняної літератури раннього середньовіччя, епохи Відродження, бароко, модернізму. Тобто, ми фактично одержимо хрестоматійне видання, що представить нам національну словесність від давніх віків до сьогодення. Вже зараз йде підготовка томів, що одержали спільну назву «Золоте слово» (у них будуть видрукувані літературні твори України-Русі доби Середньовіччя).

Члени організаційно-видавничого комітету, насамперед голова Координаційного комітету допомоги Україні (ККДУ) у США Володимир Воловодюк, члени Фонду допомоги школам України при ККДУ Євген Федоренко та Роман Воронка, відстоювали засадничий принцип видання — всі книги повинні потрапити до кожної школи в Україні безкоштовно. Бо тисячі доларів, що використані на реалізацію проекту — це трудові заощадження українців Америки, які в такий благородний спосіб виявили свій патріотизм та любов до Батьківщини.

Вихід хрестоматії української літератури — вчасна подія, що, безумовно, гальмуватиме негативний процес русифікації, який у незалежній Україні часом набирає агресивних форм, а в деяких регіонах став ще інтенсивніший, ніж у тоталітарні часи.

Близько 130 письменників, значна кількість літературознавців та критиків представлені в хрестоматії. На жаль, багато хто з них уперше постає перед українським читачем.

Імена багатьох наших письменників світять яскравими зірками в Гутенберговій галактиці: Іван Франко, Улас Самчук, Олесь Гончар, Іван Багряний, Іван Дзюба, Юрій Яновський, — творчість цих Майстрів добре відома європейському та американському читачеві.

Звісно, що, виконуючи надзвичайно великий обсяг роботи, видавничий колектив не міг підготувати хрестоматію, яка б задовольняла всіх. Та все ж, на наш погляд, запропонована Василем Яременком «робоча схема» періодизації української літератури, могла б більше співвідноситися з прийнятою у Європі: античність (відповідно, давня українська література), середньовіччя, Відродження і так далі. Безумовно, наша література розвивалася під визначальним впливом двох культурних полюсів: європейського та російського. І сьогодні маємо все менше підстав твердити, як це було раніше, що нашим письменникам світило лише сонце О. Пушкіна та Л. Толстого. Слава Богу, їхній талант формувався, незважаючи ні на які перепони, й під благотворним світлом світової культури, найперше, європейської. Якщо з цим згодитися, то тоді, наприклад, розділ з пропонованої В. Яременком схеми «Література Бароко» логічно увійде до розділу «Література Відродження». Хіба не під впливом ідей гуманізму розквітла на українському грунті естетика бароко? Очевидно, виглядає непереконливим віднесення до розділу «Соцреалізм» творчого спадку всіх письменників, яким випало жити в часи панування тоталітарного режиму, бо свої кращі твори вони писали всупереч нав'язуваним догмам. До того ж, добре відомо, що розподіл митців згідно з будь-якою літературознавчою схемою ніколи не був виправданий.

Зрозуміло, що останні зауваги — це лише побажання дружному колективові редакторів, літературознавців, видавців, які здійснювали (і ще здійснять!) вчасний і такий корисний для нашого культурного майбутнього проект.

Дзвінок тижня

«БУДЕМ ЖИТЬ!»

Після видання книги спогадів про кіноактора і режисера Леоніда Бикова «Будем жить!» до нас у редакцію надійшло багато дзвінків і листів з проханням допомогти придбати книжку.

Повідомляємо київські телефони для оптових покупців (від 100 книжок і більше готівкою та за безготівковим розрахунком): 291-42-13 або 293-59-50. Вартість одного примірника 350 тис. крб.

Довідки з роздрібної торгівлі за тел. 263-12-93 —база культторгу Києва, факс 293-43-87.

Фейлетон тижня

Михайло ВАСИЛАШКО, «Голос України»

Комерційна теща

Що не кажіть, а тещі — то рушійна сила реформування нашої економіки. Особливо — у приватизації. Якби не вони, наші любі вітчизняні тещі (це я не на сон грядущий кажу), не обігнали б ми Росію у швидкості роздержавлення власності, не хвалили б нас дуетом Захід та МВФ. А вони ж, рідненські тещі, задали нам такого темпу... шкіра на підошвах тріщить!

Не буду казати про чужих. Я — про свою. Вечорами, як тільки переступлю поріг, починає кров пити.

(Закінчення на 6-й стор.).

Богдан БЕРЕКЕТА, «Голос України»

За листом читача

У НАРОДІ кажуть, що ніхто не відчуває, як минає молодість, але кожний відчуває, коли вона пройшла. Відчув це і Феодосій Максимович Антонюк, коли навесні минулого року йому виповнилося шістдесят. Пенсійний вік ліг на плечі людини. Феодосій Максимович не приховує, що в цьому віці він хотів би ще попрацювати. Звичайно, якщо не буде проти його керівництво, не підведе здоров'я. Бо за плечима — не тільки роки, але й великий досвід. Більше 25-ти років працює він у Волинській обласній нормативно-дослідній станції по праці, з них 20 років — директором. Усяке бувало. Але колектив, який він очолював, був одним з кращих. За добру роботу і вміле керівництво отримував подяки, почесні грамоти, грошові премії...

КАБІНЕТНЕ ЖОНГЛЮВАННЯ НА НЕРВАХ,

або Як хочуть звільнити керівника з багаторічним стажем роботи

—У червні минулого року моє керівництво в Києві оголосило мені догану, — розповідав при зустрічі Феодосій Максимович, — і було це зроблено саме в той день, коли виповнилося 25 років моєї праці в нормативно-дослідній станції. Причина? Недоліки в роботі... Звісно, вони були, їх завжди, коли є бажання, можна знайти. Але річ не в догані. Після неї відчув упереджене ставлення до мене. Особливо з боку генерального директора Української центральної нормативно-дослідної станції по праці Володимира Вітвіцького, якому підпорядкований. Потайно на моє місце почали готувати мого заступника Володимира Панасюка, з котрим працювали в одному кабінеті понад сім років. Ділова кореспонденція, обминаючи мене, почала надходити на ім'я заступника, його викликали на різні семінари й наради до Києва... Це зачепило за живе: я добровільно заяви на звільнення не напишу. Маєте право — самі звільняйте. Так і виник конфлікт. І чимдалі він усе більше «обростає» новими фактами, епізодами, все більше людей з різних відомств втягують у його скандальну орбіту. Відбувається своєрідне кабінетне жонглювання на нервах: у кого більше прав чи в кого міцніші нерви? Тут дуже цікаво простежити, як інколи під невигідну комусь людину творять накази, пишуть постанови, створюють комісії... Щоб у роботі, поведінці знайти щось компрометуюче. Двадцять років не шукали, а нині...

Але не мудруватиму над словами. Нехай говорять факти. В управлінні сільського господарства та продовольства Волинської облдержадміністрації зберігають лист за підписом В. В. Вітвіцького від 26 вересня 1995 року, де сказано: «Просимо дати згоду на укладення контракту терміном на 3 роки і призначення директором Волинської обласної нормативно-дослідної станції по праці Панасюка Володимира Федоровича, який з 1988 року працює на станції заступником директора». Про таке прохання київського керівництва Феодосій Антонюк нічого не знав. І ось 11 жовтня 1995 року на адресу Міністерства сільського господарства та продовольства України, а також Володимирові Вітвіцькому надіслано офіційного листа, в якому «управління сільського господарства та продовольства пропонує переукласти контракт із директором обласної нормативно-дослідної станції Ф. М. Антонюком на однорічний термін». Тут же зазначено: «Кандидатуру Ф. М. Антонюка погоджено з облдержадміністрацією». Буквально другого дня з Києва до Луцька надійшла телеграма за підписом В. В. Вітвіцького: «Прошу прибути 12 жовтня 1995 року на нараду і для укладання контракту». А ще через 6 днів начальник управління сільського господарства та продовольства Волині Вадим Науменко підписує листа, в якому вже на посаду директора нормативно-дослідної станції терміном на два роки пропонується... В. Ф. Панасюк. І знову: «Кандидатуру В. Ф. Панасюка погоджено з облдержадміністрацією».

Перевіряючи листа, з яким у корпункт газети «Голосу України» по Волинській області звернувся Ф. М. Антонюк, я поцікавився у В. Ю. Науменка, чому так вийшло, що протягом шести днів за його підписом до Києва надіслано дві кандидатури на одну посаду. Вадим Юрійович відповів: «Я ці листи не підписував. Їх візував мій заступник Петро Ковальчук». А Петро Петрович пояснив: «Коли ми запропонували кандидатуру Антонюка, з Міністерства сільського господарства та продовольства України був телефонний дзвінок і нас попередили, що Феодосій Максимович не проходить, потрібна інша кандидатура. І мені сказали вписати Панасюка».

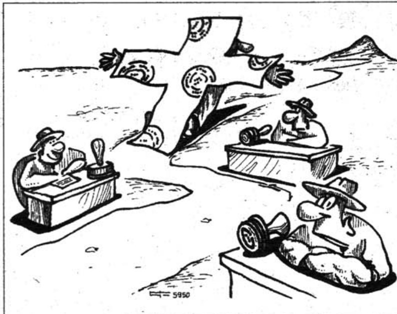
Коли вся ця кулісна номенклатурна гра стала відома Феодосію Антонюку, то, звісно, він звернувся за роз'ясненням. У Волинській облдержадміністрації йому сказали, що проти нього ніхто нічого не має, це все робить Київ... А заступник міністра сільського господарства і продовольства України В. Г. Лисенко у письмовій формі від 27 жовтня 1995 року відповів Ф. М. Антонюку так: «Ставимо до відома, що Волинська обласна державна адміністрація не дає згоду на переукладання з Вами контракту згідно з Указом Президента України від 19.06.95 р. № 459/95».

Даруйте, але солідні люди ведуть несолідну гру. Луцьк киває на Київ, а Київ – на Луцьк. Крім правових існують і моральні норми, людські стосунки. Якщо Феодосій Антонюк як керівник, або за інших причин, не відповідає вимогам сьогодення, то про це слід йому сказати. Дивлячись в очі, а не шушукаючись у чиновницьких кабінетах, де нерідко ліва рука не знає, не відає, що вчора підписувала права. Ось таким чином, наприклад, щодо справи Ф. М. Антонюка відповів народному депутатові України Ростиславу Чап'юку заступник міністра В. Г. Лисенко 3 січня 1996 року: «... у 1993 році контракт із директором Волинської обласної нормативної станції по праці Антонюком Феодосієм Максимовичем був укладений помилково і в даний час питання про переукладання контракту не стоїть». Але ж два місяці тому заступник міністра писав інше. Чому так?

— В Указі Президента України «Про забезпечення управління майном, що перебуває у загальнодержавній власності, у процесі його приватизації» від 19 червня 1995 року за № 459/95, на який посилаються різні керівники, йдеться про укладання контрактів лише з керівниками підприємств, а нормативно-дослідна станція — це організація, — таке роз'яснення дав помічник-консультант народного депутата України Ростислава Чап'юка, юрист за фахом Анатолій Олексюк. — А тому на керівника організації даний указ не поширюється. Я знайомий зі справою Антонюка, вивчав матеріали. Маю право сказати, що після його звернення до народного депутата України почався пошук хоч би чогось компрометуючого. Простіше, людині хочуть помститися... Як посмів скаржитись?

Так воно чи ні, але факти — вперта річ. Судіть самі. Шостого січня цього року (саме на Святвечір) Володимир Панасюк пише листа на адресу Володимира Вітвіцького, в якому розповідає про негаразди і порушення у фінансовій та господарській діяльності нормативно-дослідної станції, звинувачує в усьому директора Феодосія Антонюка. 29 січня 1996 року В. В. Вітвіцький видає наказ № 30 про створення комісії по розгляду заяви В. Ф. Панасюка. Комісія у складі 6 чоловік перевіряє факти, «наведені в листі заявника», протягом 5-ти днів. Потім з'являється акт перевірки. Є недоліки, порушення... Хто винен? Звичайно, директор Антонюк. У деталі цього документа заглиблюватися не будемо. Чому він появився —зрозуміло.

З головою створеної комісії, заступником генерального директора УкрНДСагропрому Петром Глонем я зустрічався у Луцьку. Розмовляв. На мою думку, Петро Назарович був щирим. Він сказав: «Феодосію Антонюку час іти на пенсію. Після того, що відбулося, не може бути директором і Панасюк. Потрібен новий керівник, і молодший за віком».

Відбулася телефонна розмова з Володимиром Вітвіцьким. Володимир Валентинович висловився так: «Зла на Феодосія Антонюка я не тримаю, хоча він на мене наговорив чимало... Займається підробкою нормативних документів, не все гаразд у господарській та фінансовій діяльності... Його мають звільнити з роботи».

У перших числах березня цього року з'являється наказ колишнього міністра сільського господарства та продовольства України П. І. Гайдуцького «Про недоліки в роботі Волинської обласної нормативно-дослідної станції», де в одному з пунктів зазначено: «За невиконання плану нормативно-дослідних робіт, перекручення звітності, недоліки у фінансово-господарській діяльності оголосити директорові Волинської обласної нормативно-дослідної станції Антонюку Ф. М. догану».

Мимоволі виникає питання: чому це Антонюку виносить догану міністр, а не його безпосередній керівник Вітвіцький? Виданий наказ міністра 25 березня 1996 року було розглянуто на розширеному засіданні методичної ради обласної нормативно-дослідної станції по праці в Луцьку. Виявляється, що річний звіт складав і підписував не Антонюк, а Панасюк. Тоді чому догану оголошено Антонюку? А крім того, сам Володимир Панасюк на методичній раді заявив: «Звіт зроблено правильно». А в наказі міністра «перекручення звітності...». Так хто краще знає?

А ось один із пунктів, ухвалених методичною радою: «План нормативно-дослідних робіт виконано. Повернень матеріалів не було». Проте директор Феодосій Антонюк одержує догану від міністра «За невиконання плану нормативно-дослідних робіт...». Де тут логіка?

Зважаючи на це, доходиш висновку, що виникає конфлікт між міністром і колективом станції. Отже, потрібна, як це в нас практикується, нова комісія. А що далі? Нова догана?

Волинська область.

Малюнок Сергія ФЕДЬКА.

Комерційна теща

(Початок на 5-й стор.).

— Михайле, — каже, — будинок на Шпацірштрасе, 4 нікому не віддавай. Це буде наш родинний офіс...

— Мамо, — благаю, — я ж глава влади, ніззя мені його приватизовувати. Люди заплюють.

— Ти що, випав при народженні з рук лікаря, —засичала. — Тобі і не треба цим займатися. Я ж, як і всі люди, маю право займатися і комерцією, і приватизацією, і посередницькими справами. Я ж рівноправна громадянка, і ти маєш до мене діло тільки як до всіх інших платників податків.

Ну що тут скажеш, законодавчо вона має рацію. Та в хід пускаю останній аргумент:

— Але де ж ми візьмемо стільки грошей?

— Синку, дурненький, нам не потрібні гроші. Я створю з моїм кумом СП. І він за все заплатить. Й офіційно. Довідку пришле племінник з Ізраїлю. І все буде о'кей!

— Мам', так ваш кум — перший злодій не те що в області, а в державі. Про це ж усі люди знають!

— Мені голодранці і не потрібні, мені якраз і потрібні його гроші. А навіть якщо і заметуть його, нам більше зостанеться. А ти докладеш зусиль, щоб надовго його засадили. Втямив?

Довго я опирався. Але змушений був капітулювати. Та як тільки Шпацірштрасе, 4 опинилося в руках товариства «Теща і К°», фронтові атаки жінчиної мамусі хлипнули, наче греблю прорвало. Навіть змушувала, гадюка, через суди та прокуратури розривати угоди вже щодо проданих об'єктів. Це ж така марудна справа: сформувати громадську думку, переконати пресу, що без мого відома те все було вчинене і з порушенням законів. Тю, аж гидко самому згадувати. Але мусив робити. Бо позаду стояла «теща».

Аби читачі не вдавалися до узагальнень і типізації, підкреслю, що так діє виключно моя теща Агафонія Абрамівна і виключно у моєму Крутибродському воєводстві. В інших регіонах люди чомусь не ставляться з розумінням до найменших тещиних ініціатив.

Он у Бережанах Тернопільської області проявили таку організовану несвідомість, що аж вдалися до голодувань та пікетувань обласної адміністрації.

Для вивчення досвіду на місце подій виїхали представники прокуратури, СБУ, МВС, Фонду державного майна, КРУ та податкової інспекції. Як повідомила пресова служба обласної держадміністрації, окремі ознаки досвіду моєї тещі з приватизації впроваджуються і в Бережанах.

Так, під час малої приватизації приміщення, що його орендував маслосирзавод для фірмової торгівлі, місцева влада продала товариству «Анна ЛТД», яке заснували... родичка невістки голови райдержадміністрації Токарського і теща директора заводу пана Гавриша. Після приватизації невістчино-тещинська коаліція протизаконно звільнила з магазину чотирьох продавців.

Інше товариство «Віктароль», народжене на комерційний світ дочкою пана Токарського та селянською спілкою «Літятинська», кинув око на гастроном «Тернопільський». За попередніми оцінками МВС, магазин мав би коштувати 3,4 млрд. крб. Але рідне дитя сплатило владі за допомоги селян тільки 1,4 млрд. крб. За даним фактом порушено кримінальну справу. А сам пан Токарський пішов у відставку.

Услід за указом президента про звільнення Токарського голова обласної державної адміністрації Борис Косенко розпорядився провести комплексну перевірку у Бережанах з приводу масового приховування податків, фальсифікації документів окремих суб'єктів підприємницької діяльності, зловживань при розподілі квартир, використання позабюджетних коштів та цільових кредитів, законності приватизації об'єктів комунальної власності.

По завершенню цієї роботи голова обласної адміністрації має намір зустрітися з представниками громадських організацій Бережанщини.

У народі кажуть: одна пташка — ще не весна, розколотий лід — не льодохід. Та хотілося б сподіватися, що досвід тещ буде ретельно зметений правоохоронним віничком. Можливо, навіть, до хатинки... в клітиночку. З належною охороною, з судовоузаконеним патентом на винахідливість. Для зятів. На довгу, незабутню...

Тернопіль.

Jan & Co

GoldStar
Panasonic TEFAL
SHARP Moulinex
PHILIPS Roadstar

ДИЛЕР В СТРАНАХ БАЛТИИ, БЕЛОРУСИИ, УКРАИНЕ И МОЛДОВЕ

ОФИЦИАЛЬНЫЙ ДИЛЕР GoldStar В ЛИТВЕ

Торговый центр Jan & Co
Офис: Ерфурто 30, Вильнюс 2043, Литовская Республика
Факс.: (8-0122) 45 41 76, 26 94 53
Тел.: (8-0122) 26 85 12, 26 86 27, 26 85 70

ОПТОВАЯ ПОСТАВКА ТЕЛЕ, АУДИО И ВИДЕО ТЕХНИКИ
ПО САМЫМ НИЗКИМ ЦЕНАМ В РЕГИОНЕ, ПРЯМО ОТ ПРОИЗВОДИТЕЛЯ
МИНИМАЛЬНАЯ ПАРТИЯ - 20 000 USD

Небачена щедрість від «Бліц-інформу»

Ось уже втретє видавництво «Бліц-інформ» проводить розіграш серед своїх передплатників. У цьому році він відбувся в нічному клубі «Бінго».

Лотереєю серед передплатників сьогодні нікого не здивуєш. Багато видань заохочують таким чином попит на свою продукцію. Але акціонерне товариство «Видавництво «Бліц-інформ» помітно відрізняється від інших і продовжує дивувати своїх читачів як масштабністю цих акцій, так і кількістю призів.

Цього разу головним призом для передплатників «Бізнес-Комплекту» був автомобіль «Опель-Астра» від SVT «Fortuna». Комплект інших призів також солідний: 10 відеокамер, 10 пральних машин, 20 телевізорів, 20 відеомагнітофонів, 100 кавоварок, 500 калькуляторів.

Передплатниці журналу «Натали» також не були ображені. Серед них розігрували 3 пральні машини, 10 мікрохвильових печей, 50 прасок, 100 фенів, 200 косметичних наборів і головний приз — романтична подорож для двох до Іспанії від турбюро «Україна».

Розіграш призів чергувався з виступами популярних українських виконавців, таких як Таїсія Повалій, EL-Кравчук, Наталія Могилевська, Ірина Сказіна. Атмосфера свята панувала також завдяки участі «Казіно сміху», артисти якого відразу завоювали прихильність глядачів. Цікаво і по-новому виглядали танцювальні номери балету «Бінго» і «Арт-Класик»-балету».

Запрошених приймали, як в гостинному домі. Одразу відчувались продуманість, турбота і професіоналізм організаторів, бажання створити теплу атмосферу.

Видавництво «Бліц-інформ» в котрий раз довело, що вміє не тільки добре працювати, але й добре відпочивати.

Нам потрібні професіонали!

«ПРАВЕКС-БАНК»

розширює мережу філій

ЗДІЙСНЮЄМО КОНКУРСНИЙ НАБІР:

управлінців, їхніх заступників, директорів філій, головних бухгалтерів, досвідчених юристів.

ВИМОГИ ДО КАНДИДАТІВ:

— вища економічна (юридична) освіта;
— досвід роботи в банках, великих фінансових компаніях, на керівних посадах на державній службі не менше 3 років;
— досвід розробки і реалізації програм залучення клієнтів і ділові зв'язки в регіонах.

ЗАПРОШЕННЯ для співбесіди буде дано після контактів з фахівцями «ПРАВЕКС-Банку».

Телефони в Києві: (044) 294-85-49, 294-79-96.

Открытое акционерное общество
«Харьковский электротехнический завод «Укрэлектромаш»
сообщает, что **20 сентября 1996 года**
в клубе завода по адресу: **Харьков, ул. Искринская, 37**
(ст. метро "Площадь Восстания")
состоится общее собрание акционеров.

Повестка дня

1. Доклад председателя правления о хозяйственной деятельности АО за 1 полугодие 1996 г. и перспективах его работы.
2. Выборы председателя и членов правления АО.
3. Внесение дополнений и изменений в устав АО.
4. Утверждение положения о наблюдательном совете. Выборы председателя и членов наблюдательного совета.
5. Утверждение положения о ревизионной комиссии. Выборы председателя и членов ревизионной комиссии.

Начало собрания в 10.00.
Регистрация акционеров в 8.00.
Справки по телефонам: (0572) 20-06-84, 21-60-32.

Арбітражний суд Донецької області (340105, Донецьк, б. Пушкіна, 34) порушив справу №2/2-11 про банкрутство МКП «Шахтар» (Кіровське Донецької області, вул. Панфіловців, 1; р/р 468284 в Кіровському відділенні ПІБ України).

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражным судом Днепропетровской области (320004, Днепропетровск, пр. Кирова, 1.) возбуждено дело № Б6-59. от 24.04.96 г. о банкротстве малого государственного предприятия «Авторесурс» (324109, Кривой Рог, ул. 50 лет Советской милиции, 1а. Код ОКПО 20232652, р/с 425002 в Государственном экспортно-импортном банке Украины, МФО 305589).

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд Києва (Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-в) за позовом ДПІ по Подільському району Києва порушив справу про банкрутство № 13/165 від 15.07.1996 р. щодо малого підприємства «Пасіка» (Київ, вул. Набережно-Лугова, 7; р/р 2468216 в АБ «Брокбізнесбанк» Києва, валютний рахунок 355180908 в АБ «Брокбізнесбанк» Києва)

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Києва (Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-в) за позовом ДПІ по Подільському району Києва порушив справу про банкрутство № 13/168 від 15.07.1996 р. щодо Асоціації психіатрів України (Київ, вул. Фрунзе, 103-а; р/р 700402 в Першому Українському Міжнародному банку).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Києва (Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-в) за позовом ДПІ по Подільському району Києва порушив справу про банкрутство № 13/164 від 15.07.1996 р. щодо Київської регіональної науково-технічної фірми «Пікап» (Київ, вул. Ярославська, 2/56; р/р 467725 в АБ «Промінвестбанк» м. Вишгород, валютні рахунки 1071602, 48071102, 858068402 в АБ «Промінвестбанк» м. Вишгород).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражным судом Автономной Республики Крым (Симферополь, ул. К. Маркса, 18) возбуждены дела о банкротстве:

1. Дело № 581-3, Союз детских и пионерских организаций (Керчь, ул. Кирова,98, р/с 001750981 в Укрсоцбанке Керчи).
2. Дело № 722-10, производственный кооператив «Оптимист» (Керчь, ул. Орджоникидзе, 120, кв. 10, р/с 00461069 в Проминвестбанке Керчи).
3. Дело № 724-3, кооператив «Эллада» (Керчь, ул. Островского, 114, р/с 000461205 в Проминвестбанке Керчи).
4. Дело № 725-3, малое государственное предприятие «Вектор» (Керчь, ул. Самойленко 25, р/с 000609041 в Проминвестбанке Керчи).
5. Дело № 721-10, МЧП «Гусаковы и К°» (Керчь, ул. Борзенко 40, комн. 45, р/с 000468075 в Проминвестбанке Керчи).
6. Дело № 719-10 ЧП «Мажор» (Керчь, ул. Орджоникидзе, 92, кв. 40, р/с 001468416 в АПБ Керчи).

Письменные заявления с имущественными требованиями к вышеперечисленным должникам принимаются арбитражным судом Крыма в соответствии с Законом Украины «О банкротстве» в течение месяца со дня опубликования данного объявления.

Государственная налоговая инспекция по г. Керчи.

Арбітражний суд Тернопільської області (Тернопіль, вул. Грушевського, 8) порушив справи про банкрутство: — № 814/2 від 1 липня 1996 р. МП «Карбід» (Тернопільська обл., Лановецький район, смт. Ланівці, вул. Незалежності, 40а, кв. 22, р/р № 468312 в Лановецькому в/д АК АПБ «Україна», МФО 338170);

— № 815/2 від 1 липня 1996 року СП «Кратер» (Тернопільська обл., Лановецький район, с. Борсуки, р/р № 467928 в Лановецькому в/д АК АПБ «Україна», МФО 338170).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Реклама в газеті «Голос України». Телефон 441-89-34. Факс 449-85-62.

Арбітражним судом Кіровоградської області (Кіровоград, вул. Луначарського, 29) порушено справу № 430/3 про банкрутство колективного сільськогосподарського підприємства ім. Кірова, розташованого за адресою: 317840, Кіровоградська область, Олександрійський р-н, с. Ізмайлівка, р/р 400207 в Олександрійському відділенні Промінвестбанку.

Арбітражним судом Полтавської області (314000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) за позовом ДПІ Карлівського району порушено справу про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Антей ЛТД», Полтавська обл., м. Карлівка, вул. Громницького, 2, р/р в Карлівському відділенні акціонерно-комерційного банку «Україна» № 468320, справа № 657/36.

Арбітражний суд Тернопільської обл. (Тернопіль, вул. Грушевського, 8) порушив справу № 683-2 від 4 червня 1996 р. про банкрутство МП «Силует» (Тернопільська обл., Лановецький р-н, смт. Ланівці, вул. Садова, 4, р/р № 500704 в Лановецькому в/д АК АПБ «Україна», МФО 338170).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбитражный суд Днепропетровской обл. (320004, Днепропетровск, пр. Кирова, 1) возбудил дело № 17-24 б от 05.03.1996 г. о банкротстве арендного предприятия по добыче угля, шахта «Благодатная» (323000, Павлоград Днепропетровской обл., р/с 000205810 в отделении Проминвестбанка Украины в Павлограде Днепропетровской обл.).

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражным судом Запорожской области (330001, Запорожье, ул. Шаумяна, 4) возбуждено дело № 5/1-235 от 8.07.1996 г. о банкротстве Запорожского предприятия акционерного коммерческо-производственного общества «Торгречтранс» (330033, Запорожье, ул. Дубовая роща, 2, р/с № 424601 в АБ «АвтоЗАЗбанк» г. Запорожья).

Жарт номера

● *Від нашої економіки лишилась лише ринкова економіка.*

Мал. Олега ГУЦОЛА.

Вічно жива КПРС

—На порядку денному зборів нашої первинної організації два питання, — виголосив секретар партбюро Завалявський, — обговорення рішень чергового пленуму ЦК і персональна справа члена КПРС Нахалявного. Пропоную розпочати з персоналки...

Присутні погодилися.

—Коротко суть справи, — продовжив головуючий. —Пан Нахалявний, член Капіталістичної партії ринкової свободи з 1997 року, тобто з моменту її реєстрації, напочатку проявив себе як активний, свідомий борець за торжество ідей капіталізму. Але останнім часом його ідейні переконання ніяк не підкріплюються конкретними справами, про що ми вже маємо сигнали з Комітету капіталістичної безпеки. Пан Нахалявний як для члена каппартії вельми кволо крутиться. Але найбільше тривожить те, що каппартієць Нахалявний і досі не засновник чи співзасновник жодного довірчого акціонерного товариства або товариства з обмеженою відповідальністю. З таким багажем конкретних справ, панове, у боротьбі за справу керівної сили й авангарду нашого народу —Капіталістичної партії ринкової свободи — далеко не підеш!

Члени КПРС загули, немов розтривожений вулик.

—В принципі, Нахалявний непоганий брокер, — як завжди з півоберту завівся зав. відділом страхування операцій з нерухомістю член партбюро Хапчинський,—але мене дивує його партійна безпринципність. Адже, за партійним статутом, кожний свідомий член КПРС мусить у жорсткій конкурентній ринковій боротьбі рішуче робити кар'єру. Спритно «підставити» двійко-трійко колег і на цьому пролізти у старші чи, навіть, провідні брокери — то свята справа і Нахалявному цілком під силу.

—Коли ви останній раз виступали на семінарських заняттях з теорії та практики капіталістичного господарювання? — суворо запитав Нахалявного пан Завалевський.

Нахалявний мовчки підвівся й опустив голову. Йому нічого було відповісти братам по класу. «Гнати в шию з лав! Ганьба! Так можна й до соціалістів докотитися!» — залунали суворі, але справедливі заклики. Пан Нахалявний ще нижче похилив голову.

—Я оце перечитував автобіографію пана Нахалявного,—втрутився нарешті в обговорення сам партійний ватажок, — і мушу нагадати всім про його заслуги перед нашим спільним рухом. Власне, нагадати вам про те, за що його було одностайно прийнято до лав КПРС у буремному дев'яносто сьомому. В партію приймали перш за все тих, хто у роки так званої перебудови свідомо розхитував зсередини соціалістичного монстра. І наш пан Нахалявний тоді теж не пас задніх. Сто двадцять тонн міді, тридцять нікелю, п'ять вагонів латунної запірної арматури — ось неповний перелік його звитяжних доробків у ті непрості роки. Все це за демпінговими цінами збувалося за кордон заради створення першооснови майбутніх перемог — первинного капіталу. І робилося це, не без ризику, тоді ще членом більшовицької партії. Без них, отих скромних героїв часів перебудови, не було б ні демократичного сьогодення, ні перспективи світлого капіталістичного майбутнього.

Присутнім враз стало соромно за емоційний сплеск політичної короткозорості, і ось уже залунало компромісне: «Заради Бога візьмемо Кузьму Петровича на поруки!»

Погано-хороший капіталіст Нахалявний випростався і крізь марно приховані сльози з тремтінням в голосі вичавив:

—Вашу довіру, дорогі панове, клянуся виправдати. Урочисто присягаюся всі свої сили віддати боротьбі за торжество ідей капіталізму й ринкової свободи! Оце візьму і на зло ворогам-комунякам швидко й шалено розбагатію! Отоді й судіть! Спасибі вам, друзі, що вчасно врятували мою душу. Таке довіку не забудеться!

Йшов ювілейний для людства двотисячний рік. Рік, проголошений переломним у нескінченному падінні країни в кризову прірву. Принаймні, таке обіцяв Президент, він же Генеральний секретар ЦК КПРС, він же спікер парламенту. А головне, цього волів вільний народ, згуртований навколо свого авангарду — вічно живої КПРС.

Юрій БОЛЬШАК.

Пародія

Молоденькі жінки,
молоденьке вино,
І хмільні поцілунки
щасливих жінок,
Й молоденької слави
терновий вінок.
І коли я впаду,
і коли я помру,
Поклоніться землі,
поклоніться Дніпру...

Дмитро КРЕМІНЬ

Аксіому збагнути неважко:
Молодичкам — вино молоде,
А бабулям підійде і бражка,
Що для травлення їжі зреде.
Початківцям —
цілунки жінок,
У яких ще трояндяться
губи,
А маститим —
лавровий вінок,
Бо пасує до теплого супу.
Недотепам — терновий вінок,
А мені — і тернівку, і дівку,
Бо я, Богу хвала, не каліка
І ще тягне до гарних жінок.
І коли од кохання помру —
Поклоніться Дмитру.

Володимир СЕМЕНО.

Полтава.

Перлюкізми

● Людям — усього найкращого, собі — найкраще.

● З твоїми можливостями я вже давно сидів би!

● Бог створив Єву з ребра Адама — не було йому чого робити!

● У державі орудує керівництво.

● Спробуй довести жінці, що ти людина, якщо ти —чоловік!

Олександр ПЕРЛЮК.

Гілка сакури

Ми — як японці. Знаєте чому? Японці що люблять? Спостерігати. Ось так очі вперти в якийсь предмет симпатичний і завмерти, як кролик перед удавом. Скажімо, на гілку сакури, коли вона ще не зацвіла, але вже хоче це вчинити.

От вони і ловлять кайф від того, чого нема, але буде. А коли вона повністю розцвіла, їм не цікаво, бо тут вже все ясно. Тепер — ніякого зачарування, бо загадки нема.

Щось схоже і в нас. Щоправда, цвітом ми сильно не любуємося, його ж їсти не будеш (ми народ надто практичний), звичайно, якщо хтось знову не організує, прийшовши до влади, голодомор.

Ми, наприклад, любуємося дівчатами, цими гілочками сакури, цим молоденьким цвітом. Любуємось, любуємось, а вона цвіте, а вона цвіте... от ви й оженились. Все! Любування закінчилося. Спрацював японський феномен. Як у тій пісні: цвіте терен та й цвіт опадає. А опав —плоди залишились. Терпкі. Тоді вже не насолодишся. Аж поки не сподобається якась молоденька сакура— не буду вживати цього романтичного слова.

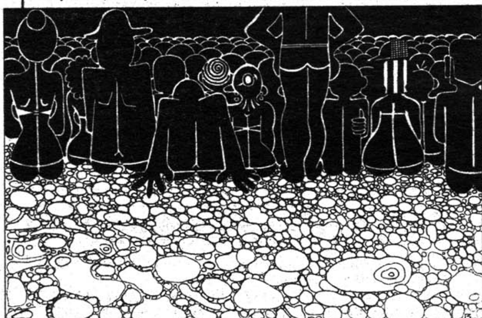
Або ще ми любимо кайфувати в очікуванні зарплати. Ще її нема, але ти вже насолоджуєшся її очікуванням. Насолоджуєшся, насолоджуєшся місяць, два, три, чотири, аж оціпенієш від задоволення.

Але ми великі оптимісти, куди там японцям з їхнім характером. Ми продовжуємо сакурити, тобто любуватися і мріяти. Для цього йдемо на базар, вибираємо очима гарний костюм і, прибравши позу скривдженого лотоса, — любуємося. І приміряємося, приміряємося, але не купуємо. Бо за що? За гарні очі? Така валюта у нас поки що не ходить.

Далі ми вибираємо симпатичні капці за десять мільйонів і з ненавистю дивимося на... свої старі абу-касимові капці, ці противні розтоптані капчища. Але ми любуємося, бо маємо право, конституційне право, і ми обов'язково купимо собі ті капці, але ті, за два «лимони». Купимо за два, а будемо мріяти про десятимільйонні. Це схоже на те, як ти живеш все життя з Паранею, а мрієш про Мадонну.

А потім ми підемо з базару і по дорозі побачимо гарну іномарку, вже розквітлу, у всій своїй красі, але тим більше жадану. Ми стоїмо і дивимося, засліплені і оглушені її чудовими жіночими формами, та мріємо сісти за кермо та й поїхати, поїхати. Хоч до Польщі, хоч до Туреччини, і там набрати повний багажник дешевого краму. Але тут підійде міліціонер, полюбується тобою якийсь час, зробить свій міліцейський, кримінальний висновок і скаже логічно: «А цією гумовою палицею не хочеш полюбуватися, злодюго?!». І хоч та палиця нагадує гілку сакури, але без цвіту, ти, зневажливо полюбувавшись сержантськими погонами і подумавши: «От сукура..», — йдеш від гріха подалі.

І незважаючи на це, переповнений японською культурою очікування прекрасного, йдеш, і в серці твоєму розцвітає сакурова мрія про майбутню, багату, квітучу Україну. А ми, за японською системою очікування краси, будемо сидіти, склавши руки, і думати, коли зацвіте українська гілка на всесвітньому дереві народів.

Василь БАБІЙ.
Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

7 мішків гречаної вовни

Гармонія

Він і вона завжди були разом і постійно ходили, узявшись за руки.

—Яка досконала і гармонійна пара! — захоплювалися оточуючі. — І як тільки вони знайшли одне одного?

А нічого складного тут не було — просто чоловік із шістьма пальцями на правій руці підібрав собі жінку з чотирма пальцями на лівій...

Адже так влаштовані майже всі марсіани.

Виставка

Приятель захлинався від захвату.

—Революція в мистецтві! — кричав він у трубку. —У будинку художників відкрилася виставка туалетних художників!

За годину я був на місці.

У великому залі виставки не було, у малому — теж.

—Ти розіграв мене? — спитав я приятеля. — Не знайшов я ніякої виставки!

—Не там шукав! — відповів приятель. — Виставку туалетних художників відкрито в туалеті будинку художників!

Виродки

Зима видалася довга й сувора. Вулиці спорожніли, усе живе поховалося.

Але ось одного разу різко потепліло, небо розчистилося від важких хмар, і до міста прилетіли виродки.

Їх було багато — ціла зграя. Худі й стомлені після тривалого перельоту, вони кружляли неподалік від Другова, галасливо вовтузилися й перемовлялися своєю мовою.

Другов вирішив допомогти виродкам. Виродки спочатку не підпускали Другова до себе, але потім почали брати з його рук їжу. Допоміг Другов виродкам і з весняними квартирами...

Потім вони, звичайно, Другова вбили.

Виродки усе-таки...

Едуард ДВОРКІН.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

✆ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;
телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.

◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Тираж 230912.

Комбінат друку видавництва «Преса України».
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311148.